

ЗАКОН

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПРЕВОЗУ У ДРУМСКОМ САОБРАЋАЈУ

Члан 1.

У Закону о превозу у друмском саобраћају („Службени гласник РС”, бр. 46/95, 66/01, 61/05 и 62/06), у члану 2. тачка 13) брише се.

У тачки 15) речи: „и међурепубличког” бришу се.

После тачке 16) додају се тач. 16а), 16б) и 16в), које гласе:

„16а) „траса” је превозни пут на коме се обавља превоз путника или ствари од места поласка путника, односно утовара ствари, до крајњег места одређишта путника, односно крајњег места истовара ствари;

16б) „даљинар” је акт којим се утврђује удаљеност у километрима са минималним временима вожње аутобуса између аутобуских станица, односно аутобуских стајалишта на одређеној релацији;

16в) „такси тарифа” је укупна цена ауто-такси превоза коју чини збир појединачних цена, и то цена: за старт, по једном пређеном километру, по времену чекања, по доласку на адресу по позиву и по комаду пртљага који се превози, при чему се путници морају обавестити пре уласка у такси возило уколико се врши наплата превоза пртљага, која се одређује у зависности од доба дана или ноћи, од дана у недељи (радни дан, недеља или празник) и подручја на коме се возња обавља (територија једне или више општина или градова) и која је учитана у мерни инструмент;”.

Члан 2.

У члану 3. после става 2. додаје се нови став 3, који гласи:

„Возила којима се обавља превоз у друмском саобраћају морају бити регистрована на територији Републике Србије.”

Досадашњи став 3. постаје став 4.

Члан 3.

Члан 4. мења се и гласи:

„У возилу којим се обавља превоз у друмском саобраћају, осим путничког аутомобила привредних субјеката којима се обавља превоз, путничког аутомобила у својини физичког лица којим то лице врши превоз за личне потребе и путничког аутомобила којим се обавља ауто-такси превоз путника, мора се налазити путни налог за возило попуњен на прописан начин, потписан од стране возача и потписан и оверен од стране овлашћеног лица.”

Члан 4.

Члан 5. мења се и гласи:

„Члан 5.

Аутобус којим се обавља превоз путника у друмском саобраћају, осим аутобуса којим се обавља градско-приградски превоз путника, мора имати на бочним странама исписано пословно име, односно фирму, а може имати и његов знак који ужива заштиту у складу са законом којим се уређују жигови.

Теретно моторно возило којим се обавља превоз ствари у друмском саобраћају мора имати на бочним вратима, односно на бочним странама кабине возила, исписано пословно име, односно фирму, а може имати и његов знак који ужива заштиту у складу са законом којим се уређују жигови.

Путнички аутомобил у својини физичког лица којим то лице врши превоз за личне потребе, путнички аутомобил привредног субјекта којим се обавља превоз, возила којима се обавља оспособљавање кандидата за возаче и путнички аутомобил којим се обавља ауто-такси превоз путника, на бочним странама не мора имати исписано пословно име, односно фирму, нити његов знак.

На крову возила којим се обавља превоз путника или ствари у друмском саобраћају, осим путничког аутомобила којим се обавља ауто-такси превоз путника и возила којима се обавља оспособљавање кандидата за возаче, не може бити стављено пословно име, односно фирма, нити се могу стављати други натписи.

У возилу којим се обавља превоз путника, односно лица, осим путничког аутомобила којим се обавља ауто-такси превоз путника, не може се налазити таксиметар.

На бочним странама аутобуса, односно на бочним вратима или бочним странама кабине теретног моторног возила не могу се стављати други натписи, осим натписа из ст. 1. и 2. овог члана.

Пословно име, односно фирма, морају бити на возилу исписани словима висине најмање 5 cm и бојом која се битно разликује од основне боје возила.

Прималац лизинга и купац возила сматра се власником возила у смислу права и обавеза из ст. 1, 2, 3, 4, 6. и 7. овог члана.”

Члан 5.

Члан 6. мења се и гласи:

„Члан 6.

Ванлинијски превоз путника, осим ауто-такси превоза путника или јавни превоз ствари може обављати привредно друштво, друго правно лице или предузетник регистрован за обављање те врсте превоза и ако испуњава услове утврђене овим законом у погледу опремљености.

Линијски превоз путника може обављати привредно друштво или друго правно лице регистровано за обављање те врсте превоза и ако испуњава услове утврђене овим законом у погледу опремљености.

Превоз за сопствене потребе може обављати привредно друштво, друго правно лице, предузетник и физичко лице, који испуњавају услове утврђене овим законом у погледу опремљености, осим за путничке аутомобиле.

Члан 6.

После члана 6. додаје се члан 6а, који гласи:

„Члан 6а

Ауто-такси превоз могу обављати правна лица и предузетници чија је претежна делатност ауто-такси превоз путника, који су за обављање те делатности регистровани у Регистру привредних субјеката, у складу са законом којим се уређује регистрација привредних субјеката и који имају одобрење

надлежног органа локалне самоуправе за обављање ауто-такси превоза путника.

Привредни субјекти из става 1. овог члана не могу било којом својом радњом која се односи на давање на коришћење кровне ознаке са називом „TAXI“, давање докумената са својим пословним именом, давање такси дозволе, давање такси возила и друго да омогуће другим правним или физичким лицима која не испуњавају услове прописане овим законом да обављају ауто-такси превоз путника.

Ауто-такси превоз под условима из става 1. овог члана може се обављати само на територији општине, града и града Београда за коју ауто-такси превозник има издато важеће одобрење за обављање ауто-такси делатности.

Изузетно, ауто-такси превозник може обавити ауто-такси превоз преко или на територији општине, града и града Београда, од које нема издато важеће одобрење за обављање ауто-такси делатности, ако је ауто-такси превоз започет на територији општине, града и града Београда од које ауто-превозник има издато важеће одобрење за обављање делатности.

Ауто-такси превозник који обави превоз у смислу става 4. овог члана обавезан је да одмах по обављеном ауто-такси превозу уклони кровну ознаку и не може да пружа услуге ауто-такси превоза на територији општине, града и града Београда, од које нема издато важеће одобрење за обављање ауто-такси делатности.

У случају превоза из става 4. овог члана, када исти путник има намеру да након искрцавања истим возилом настави превоз, ауто-такси превозник је дужан да уклони кровну ознаку у тренутку када путник напусти путнички простор возила, чека на путника без заустављања рада таксиметра, а по повратку тог путника у путнички простор возила ауто-такси превозник је обавезан да на прописан начин поново истакне ауто-такси ознаку.”

Члан 7.

Члан 9. мења се и гласи:

„Члан 9.

Линијски превоз путника може обављати привредно друштво или друго правно лице које је власник најмање три регистрована аутобуса.

Ванлинијски превоз путника, осим ауто-такси превоза, може обављати превозник који је власник најмање једног регистрованог аутобуса.

Јавни превоз ствари може обављати превозник власник најмање једног регистрованог теретног моторног возила.

Ауто-такси превоз може обављати ауто-такси превозник који је власник најмање једног регистрованог путничког возила.

Прималац лизинга сматра се власником возила у смислу ст. 1, 2, 3. и 4. овог члана.

Линијски превоз путника, ванлинијски превоз путника, осим ауто-такси превоза путника, и јавни превоз ствари, превозник може обављати и аутобусима односно теретним моторним возилима узетим у закуп, ако претходно испуни услове из ст. 1, 2. и 3. овог члана.”

Члан 8.

Члан 10. мења се и гласи:

„Члан 10.

Јавни превоз путника или ствари може обављати превозник који је уписан у акт којим се утврђује испуњеност услова за отпочињање и обављање јавног превоза путника, који се издаје у складу са овим законом.

Члан 9.

У члану 11. став 1. после речи: „овим законом” додају се запета и речи: „прописима донетим на основу овог закона”.

У ставу 2. после речи: „превоза” додају се речи: „и даљинар за међумесни саобраћај”.

Члан 10.

У члану 14. став 1. тачка 3) тачка запета замењује се тачком.

Тачка 4) брише се.

Став 2. мења се и гласи:

„Општина, град и град Београд, својом одлуком одређује стајалишта која се могу користити за одређену врсту линијског превоза путника, која се објављује у службеном гласилу општине, града и града Београда.”

После става 2. додаје се став 3, који гласи:

„Ако општина, град и град Београд не одреди стајалишта која могу да се користе за линијски превоз путника, превозник који обавља линијски превоз путника може користити прописно изграђена, уређена и обележена аутобуска стајалишта на територији општине, града и града Београда, која су унета у ред вожње.”

Члан 11.

У члану 15. став 1. речи: „и међурепублички” бришу се, а после речи: „међуградске аутобусе” додају се речи: „са најмање двадесет седишта”.

Члан 12.

У члану 16. став 1. мења се и гласи:

„Превозник може отпочети и обављати линијски превоз ако има регистрован и оверен ред вожње и доказ о исправности возила.”

У ставу 2. тачка 1) мења се и гласи:

„1) за међумесни превоз – министарство надлежно за послове саобраћаја (у даљем тексту: Министарство);”

Став 3. мења се и гласи:

„Захтев за регистрацију и оверу реда вожње у међумесном превозу подноси се од 15. до 30. априла текуће године.”

У ставу 4. речи: „и међурепубличком” и речи: „и међурепубличког” бришу се.

Став 5. мења се и гласи:

„Ред вожње у међумесном превозу оверава Министарство са роком важења од годину дана и почетком важења од 1. јуна текуће године.”

Став 7. мења се и гласи:

„Регистрован и оверен ред вожње гласи на превозника и непреносив је.”

У ставу 8. речи: „и међурепубличком” бришу се.

Члан 13.

У члану 20. став 1. тачка 1) после речи: „реда вожње” додају се речи: „или важења режима обављања превоза на линији”.

У тачки 3) тачка се замењује тачком запетом.

После тачке 3) додају се тач. 4) и 5), које гласе:

„4) са почетне аутобуске станице, односно стајалишта, не обавља полазак у време предвиђено регистрованим редом вожње дуже од 20 дана у периоду важења реда вожње, односно у режиму важења обављања превоза на линији, већ обављање поласка на линији започиње поред почетне аутобуске станице, односно са аутобуског стајалишта које није уписано као почетно у важећи ред вожње;

5) на кога не гласи ред вожње, обавља превоз по регистрованом реду вожње другог превозника у укупном трајању дужем од 15 дана у току важења реда вожње.”

Став 2. брише се.

Досадашњи став 3. постаје став 2.

Досадашњи став 4. који постаје став 3. мења се и гласи:

„Брисање реда вожње, односно поласка из регистра у случајевима из става 1. овог члана врши орган надлежан за регистрацију и оверу реда вожње.”

Досадашњи став 5. постаје став 4.

Члан 14.

У члану 22. став 1. број: „30” замењује се бројем: „10”.

Члан 15.

У члану 23. став 1. тачка 4) тачка се замењује тачком запетом.

После тачке 4) додају се тач. 5) и 6), које гласе:

„5) уговор о раду возача или потврда да је возач запослен код превозника на кога је регистрован ред вожње;

6) осим у градском и приградском превозу читко попуњена, нумерисана возна карта издата путнику за одређену релацију са уписаним датумом путовања и ценом превоза и са заштитним знаком или печатом превозника, односно аутобуске станице или путничке агенције која је карту издала или возна карта продата преко Интернета.”

После става 1. додаје се нови став 2, који гласи:

„У важећем и овереном ценовнику из става 1. тачка 2) овог члана цена превоза по путном километру не може бити нижа од прописане цене.”

После досадашњег става 2. који постаје став 3. додаје се став 4, који гласи:

„Влада утврђује најнижу цену међумесног превоза по путном километру на основу цене коштања у јавном друмском превозу путника, на предлог министарства надлежног за послове трговине.”

Додаје се став 5. који гласи:

„Цена услуге у градском и приградском превозу и ауто-такси превозу утврђује се посебним актом који доноси општина, град и град Београд”.

Члан 16.

У члану 24. став 2. брише се.

Члан 17.

У члану 25. после става 2. додају се ст. 3. и 4, који гласе:

„Привредна комора Србије прописује категоризацију аутобуских станица.

Привредно друштво које управља аутобуском станицом дужно је да станичне услуге пружа и наплаћује у складу са категоријом аутобуске станице.”

Досадашњи став 3. постаје став 5.

Члан 18.

У члану 26. став 1. мења се и гласи:

„Превозник је дужан доставити регистровани и оверени ред вожње за сваку линију и важећи ценовник свим аутобуским станицама које су унете у ред вожње пре почетка важења реда вожње.”

После става 2. додаје се став 3, који гласи:

„Привредно друштво које управља аутобуском станицом дужно је да превознику омогући несметан пријем, коришћење и отпрему аутобуса са перона аутобуске станице која је унета у важећи ред вожње.”

Члан 19.

У члану 27. став 3. после речи: „достави” додаје се реч: „тачан”.

Члан 20.

У члану 28. после става 2. додаје се став 3, који гласи:

„Привредно друштво које управља аутобуском станицом и превозник, дужни су да закључе уговор о пружању станичних услуга, са роком важења од годину дана у међумесном саобраћају и са роком важења до истека важења дозволе у међународном превозу, у складу са законом и општим условима пословања аутобуских станица.”

Члан 21.

У члану 30. став 1. мења се и гласи:

„Превозник у линијском превозу путника осим у градском и приградском превозу путника дужан је да изда читко попуњену, нумерисану возну карту за одређену релацију са уписаним датумом путовања и ценом превоза и са заштитним знаком или печатом превозника и нумерисану потврду за превоз путничког пртљага са заштитним знаком или печатом превозника.”

После става 2. додаје се нови став 3, који гласи:

„Возне карте и друге превозне исправе могу се продавати и путем Интернета.

У досадашњем ставу 3. који постаје став 4. реч: „путнику” замењује се речима: „лицу, односно кориснику превоза”.

Члан 22.

У члану 31. став 2. после речи: „уговор” додају се речи: „који мора бити нумерисан и закључен само са једним корисником”.

У ставу 4. после речи: „мора бити” додају се речи: „попуњен читко, тачно и”.

После става 4. додаје се нови став 5, који гласи:

„Уговор о превозу путника и списак путника, превозник мора да чува две године од дана обављеног превоза.”

Досадашњи став 5. постаје став 6.

Члан 23.

У члану 31а став 1. после речи: „посебним” додаје се реч: „идентификационим”.

У ставу 2. алинеја друга после запете додаје се реч: „и”.

Алинеја трећа брише се.

Члан 24.

У члану 32. став 1. речи: „или у другом возилу” бришу се.

У ставу 2. после речи: „мора бити” додају се речи: „попуњен читко”.

После става 3. додаје се став 4, који гласи:

„У возилу којим се обавља ванлинијски превоз путника или ствари мора се налазити уговор о раду возача или потврда да је возач запослен код превозника који обавља ванлинијски превоз.”

Члан 25.

У члану 34. додаје се став 2, који гласи:

„Ауто-такси превозник не може користити аутобуска стајалишта која су одређена одлуком општине, града и града Београда за линијски превоз путника.”

Члан 26.

Члан 35. мења се и гласи:

„Члан 35.

Ауто-такси превозник је дужан да приликом отпочињања превоза укључи таксиметар или преузме потврду о фиксној цени са стајалишта која су од посебног интереса за општину, град или град Београд.

Ауто-такси превозник за извршену услугу превоза наплаћује цену превоза у износу који показује таксиметар у тренутку завршетка превоза или цену по издатој потврди са локација из става 1. овог члана.

Ауто-такси превозник је дужан да, на захтев корисника услуге ауто-такси превоза, изда рачун за обављени превоз који садржи датум, релацију или километражу, цену превоза и који је потписан и оверен печатом превозника."

Члан 27.

У члану 36. став 1. речи: „може прописати” замењују се речју „прописује”.

У ставу 3. речи: "текућој за наредну годину," замењују се речима: "петогодишњем планском периоду,".

После става 3. додају се ст. 4, 5 и 6, који гласе:

„Општина, град и град Београд својом одлуком уређују посебне услове које треба да испуни превозник, карактеристике и обележја такси возила и начин обављања такси превоза који нису дефинисани овим законом. Општина, град и град Београд својом одлуком утврђују и усклађују економски најнижу цену у оквиру такси тарифе по којој се ауто-такси превоз мора обављати на њеној територији.

Таксиметар мора бити подешен искључиво у складу са одлуком из става 4. овог члана.

Општина, град и град Београд води регистар кровних ознака."

Члан 28.

Члан 37. мења се и гласи:

„Члан 37.

Привредно друштво, друго правно лице, предузетник или физичко лице, ако је власник или прималац лизинга најмање једног регистрованог возила, може обављати превоз за сопствене потребе, и то:

1) превоз ствари за задовољавање потреба у обављању своје делатности, а што подразумева превоз који привредно друштво, друго правно лице, предузетник или физичко лице обавља од производних објеката до својих магацина или од својих магацина до својих продајних објеката;

2) превоз својих радника и превоз чланова породице радника за одлазак на одмор или рекреацију.

Привредно друштво, друго правно лице, предузетник или физичко лице може обављати превоз путника, односно ствари и возилима узетим у закуп, ако претходно испуни услове из става 1. овог члана.

Превоз који обавља привредно друштво, друго правно лице, предузетник или физичко лице од производних објеката до магацина или продајних објеката трећих лица или од својих магацина до продајних објеката трећих лица или између продајних објеката трећих лица, сматра се јавним превозом ствари."

Члан 29.

У члану 39. став 1. мења се и гласи:

„У аутобусу којим се обавља превоз за сопствене потребе мора се налазити нумерисан и читко попуњен списак лица која се превозе, потписан од стране имаоца возила. Списак лица која се превозе мора бити закључен пре постављања возила за укрцавање у полазишту, а лица која се превозе морају са собом имати идентификационе исправе."

После става 1. додају се нови ст. 2. и 3, који гласе:

„У возилу којим се обавља превоз за сопствене потребе мора се налазити уговор о раду или потврда да је возач запослен код власника возила.

Списак лица из става 1. овог члана чува се две године од дана обављеног превоза.”

Досадашњи ст. 2. и 3. постају ст. 4. и 5.

Члан 30.

Члан 40. брише се.

Члан 31.

Члан 42. мења се и гласи:

„Члан 42.

Министарство решењем утврђује испуњеност услова за отпочињање и обављање јавног превоза путника и ствари из чл. 3, 5, 6. и 9. овог закона.

Привредни субјект, министарству надлежном за послове саобраћаја, подноси писмени захтев за утврђивање испуњености услова за отпочињање и обављање јавног превоза путника или ствари.

Уз захтев из става 2. овог члана превозник министарству подноси:

- 1) оверену фотокопију важећег решења Агенције за привредне регистре;
- 2) доказ у погледу опремљености – оверене фотокопије саобраћајних дозвола за сва регистрована возила која користи по основу власништва, лизинга или закупа;
- 3) оверене уговоре о лизингу или о закупу за возила која користи;
- 4) доказ-фотографије возила са исписаним пословним именом привредног субјекта на бочним странама-вратима возила.

Министарство надлежно за послове саобраћаја дужно је да одлучи о захтеву из става 2. овог члана у року од 30 дана од дана његовог подношења.

Ако министарство надлежно за послове саобраћаја утврди да су испуњени услови из става 2. овог члана, донеће решење о утврђивању испуњености услова за отпочињање и обављање јавног превоза путника и ствари у року из става 4. овог члана, односно ако оцени да нису испуњени услови - решење о одбијању захтева.

Решење којим се утврђује испуњеност услова из става 1. овог члана, за линијски превоз путника издаје се са роком важења од годину дана, односно до истека регистрационог рока за који се издаје.

У решењу којим се утврђује испуњеност услова из става 1. овог члана, морају се налазити регистарске ознаке свих возила којима превозник обавља јавни превоз.

Превозник је дужан да Министарству пријави сваку промену података у року од 15 дана од дана промене, на основу којих се утврђује испуњеност услова из става 1. овог члана на основу чега Министарство издаје ново решење о испуњености услова из става 1. овог члана.

Решење из става 1. овог члана мора се налазити у возилу за време обављања превоза.

На решење из става 1. овог члана жалба није дозвољена, али може да се покрене управни спор."

Члан 32.

У члану 43. додаје се став 2, који гласи:

„Испуњеност услова из става 1. овог члана утврђује се решењем које је коначно."

Члан 33.

У члану 44а став 1. тачка 3) речи: „прописане услове” замењују се речима: „услове прописане законом и прописима донетим на основу овог закона”.

У тачки 5) речи: „48 сати” замењују се речима: „пет дана”, а реч: „пет” замењује се речју: „десет”.

У тачки 6) тачка се замењује тачком запетом.

После тачке 6) додају се тач. 7) и 8) које гласе:

„7) привремено одузме идентификациону исправу, којом је утврђено право на обављање делатности, до октлањања утврђене неправилности и изда потврду о одузимању исте;

8) изриче и наплаћује новчане казне на лицу места када је то предвиђено овим законом или прописом донетим на основу овог закона."

Члан 34.

У члану 44б после става 2. додају се ст. 3. и 4, који гласе:

„Поверава се аутономној покрајини вршење послова инспекцијског надзора над применом овог закона и прописа донетих на основу овог закона у обављању линијског и ванлинијског превоза путника и ствари и превоза за сопствене потребе лица и ствари, који отпочиње и који се завршава на траси на територији аутономне покрајине, као и у прегледу аутобуске станице, аутобуског стајалишта и друге документације привредног друштва које управља аутобуском станицом у вези са обављањем делатности пружања станичних услуга.

Овлашћено лице аутономне покрајине у вршењу послова инспекцијског надзора над обављањем превоза из става 3. овог члана има дужности и овлашћења из чл. 44. и 44а овог закона."

Члан 35.

После члана 44в додаје се члан 44г, који гласи:

„Члан 44г

Привредно друштво, друго правно лице, предузетник или физичко лице чији објекти или средства или особље, односно рад подлежу инспекцијском надзору, дужан је да републичком инспектору за друмски саобраћај омогући неометано вршење инспекцијског надзора и да без одлагања омогући увид у захтевану документацију и податке, као и несметан приступ објектима, средствима или особљу који су у вези са обављањем делатности превоза у друмском саобраћају.

Лица из става 1. овог члана дужна су да изврше наложене инспекцијске мере.”

Члан 36.

У члану 45. став 1. реч: „мора” замењује се речју: „може”.

Члан 37.

Члан 48. мења се и гласи:

„Члан 48.

Новчаном казном од 300.000 до 1.000.000 динара казниће се за привредни преступ привредно друштво или друго правно лице ако:

1) је на крову возила којим се обавља превоз путника или ствари у друмском саобраћају, осим путничког аутомобила којим се обавља ауто-такси превоз путника и возила којима се обавља оспособљавање кандидата за возаче, стављено пословно име, односно фирма или други натпис (члан 5. став 4);

2) се у возилу којим се обавља превоз путника, односно лица, осим у путничком аутомобилу којим се обавља ауто-такси превоз, налази таксиметар (члан 5. став 5);

3) обавља јавни ванлинијски превоз путника, осим ауто-такси превоза путника, или јавни превоз ствари, а није регистрован за обављање те врсте превоза или ако не испуњава услове утврђене овим законом у погледу опремљености (члан 6. став 1);

4) обавља јавни линијски превоз путника, а није регистрован за обављање те врсте превоза или ако не испуњава услове утврђене овим законом у погледу опремљености (члан 6. став 2);

5) превоз за сопствене потребе обавља привредно друштво и друго правно лице, а не испуњава услове утврђене овим законом у погледу опремљености, осим за путничке аутомобиле (члан 6. став 3);

6) обавља ауто-такси превоз, а није му претежна делатност ауто-такси превоз или није регистрован у Регистру привредних субјеката за обављање ауто-такси делатности или нема одобрење надлежног органа локалне самоуправе за обављање ауто-такси превоза (члан 6а став 1);

7) користи аутобуска стајалишта која општина, град и град Београд није одредио за одређену врсту линијског превоза путника (члан 14. став 2);

8) отпочне и обавља линијски превоз без регистрованог и овереног реда вожње (члан 16. став 1);

9) у току важења реда вожње привремено обустави линијски превоз супротно одредби члана 19. став 2. овог закона;

10) у линијском превозу не прими путнике и ствари у границама расположивих места за путнике, односно корисне носивости возила (члан 21. став 1);

11) обустави обављање линијског превоза супротно одредби члана 22. став 1. овог закона;

12) привредно друштво које управља аутобуском станицом не врши услуге превозницима и путницима под једнаким условима (члан 25. став 1);

13) привредно друштво које управља аутобуском станицом станичне услуге не пружа или не наплаћује у складу са категоријом аутобуске станице (члан 25. став 4);

14) привредно друштво које управља аутобуском станицом не води тачну евиденцију полазака и долазака аутобуса на прописаном обрасцу (члан 27. став 1);

15) за коришћење аутобуског стајалишта наплаћује накнаду (члан 29. став 4);

16) обавља ауто-такси превоз путника супротно одредбама о ближим условима за обављање ауто-такси превоза путника које прописује општина, град и град Београд (члан 36. став 1);

17) обавља ауто-такси превоз путника супротно одлуци којом општина, град и град Београд утврђује економски најнижу цену у оквиру такси тарифе по којој се ауто-такси превоз мора обављати на њеној територији (члан 36. став 4).

За привредни преступ из става 1. овог члана казниће се новчаном казном од 30.000 до 100.000 динара и одговорно лице у привредном друштву или другом правном лицу.

За привредни преступ из става 1. тач. 1), 2), 11), 12), 13), 14) и 17) овог члана може се одговорном лицу изрећи и заштитна мера забране вршења дужности у трајању од шест месеци до три године у чијем је обављању извршена радња из става 1. тач. 1), 2), 11), 12), 13), 14) и 17).

За привредни преступ из става 1. тач. 3), 4), 6), 7), 8), 10) и 15) овог члана може се одговорном лицу изрећи и заштитна мера забране вршења дужности у трајању од шест месеци до две године у чијем је обављању извршена радња из става 1. тач. 3), 4), 6), 7), 8), 10) и 15).

За привредни преступ из става 1. тачка 6) овог члана обавезно се изриче и заштитна мера одузимања предмета - возила које је употребљено за извршење привредног преступа."

Члан 38.

Члан 49. мења се и гласи:

„Члан 49.

Новчаном казном од 150.000 до 600.000 динара казниће се за прекршај привредно друштво или друго правно лице ако:

1) обавља превоз возилима која не испуњавају услове утврђене прописима о безбедности саобраћаја на путевима или прописима о стандардима за поједине врсте возила (члан 3. став 1);

2) обавља јавни превоз и превоз за сопствене потребе возилима која нису редовно одржавана и контролисана (члан 3. став 2);

3) обавља превоз у друмском саобраћају возилима која нису регистрована на територији Републике Србије (члан 3. став 3);

4) користи возило за време трајања искључења које је у вршењу инспекцијског надзора искључено из саобраћаја (члан 3. став 4);

5) у возилу нема путни налог за возило попуњен, потписан и оверен на прописан начин (члан 4);

6) било којом својом радњом омогући другим правним или физичким лицима која не испуњавају услове прописане овим законом да обављају ауто-такси превоз (члан 6а став 2);

7) ауто-такси превоз обавља ван територије општине, града и града Београда за коју има издато важеће одобрење за обављање ауто-такси делатности (члан 6а став 3);

8) не уклони кровну ознаку или пружа услуге ауто-такси превоза на територији општине, града и града Београда, од које нема издато важеће одобрење за обављање ауто-такси делатности (члан 6а став 5);

9) поступи супротно обавезама прописаним у одредби члана 6а став 6. овог закона;

10) у возилу којим обавља јавни превоз ствари нема товарни лист или други документ о стварима које се превозе (члан 13);

11) међумесни превоз путника обавља аутобусом који не испуњава услове прописане одредбама члана 15. став 1. овог закона;

12) отпочне и обавља линијски превоз без доказа о исправности возила (члан 16. став 1);

13) превозник на кога гласи регистрован и оверен ред вожње пренесе ред вожње на другог превозника (члан 16. став 7);

14) не обавести кориснике превоза о почетку обављања линијског превоза (члан 18);

15) се не придржава регистрованог и овереног реда вожње (члан 19. став 1);

16) пријем путника у возило и искрцавање путника из возила не врши на аутобуским станицама и аутобуским стајалиштима која су унета у регистровани и оверени ред вожње (члан 24);

17) аутобуска станица пружа услуге превознику супротно одредби члана 28. став 1. овог закона;

18) привредно друштво које управља аутобуском станицом и превозник не закључе уговор о пружању станичних услуга у складу са одредбом члана 28. став 3. овог закона;

19) аутобуска станица не испуњава услове прописане одредбом члана 29. став 1 овог закона;

20) превозник у линијском превозу путника изда возну карту супротно одредби члана 30. став 1. овог закона;

21) се возне карте и друге превозне исправе издају супротно одредби члана 30. став 2. овог закона;

22) ванлинијски превоз путника или ствари обавља супротно одредби члана 31. став 1. овог закона;

23) у ванлинијском превозу путника превозник закључи више од једног уговора за једну вожњу (члан 31. став 2);

24) укрцавање и искрцавање путника у ванлинијском превозу не врши искључиво у местима која су утврђена уговором (члан 31. став 3);

25) уговор на основу кога се обавља ванлинијски превоз путника и ствари није попуњен читко или тачно или није закључен пре постављања возила за укрцавање путника у полазишту (члан 31. став 4);

26) уговор о превозу путника или списак путника не чува две године од дана обављеног превоза (члан 31. став 5);

27) нема доказ о уплати цене ванлинијског превоза – возње у складу са одредбом члана 31. став 6. овог закона;

28) ванлинијски превоз путника или ствари обавља супротно одредби члана 31а став 1. овог закона;

29) у ванлинијском превозу путника укрцава и искрцава путнике на аутобуским стајалиштима (члан 31а став 3);

30) не обавља ауто-такси превоз фабрички произведеним путничким аутомобилом који има највише пет седишта рачунајући и седиште возача и најмање четворо врата (члан 33. став 1);

31) у путничком аутомобилу којим се обавља ауто-такси превоз није на видном месту за корисника превоза уграђен исправан, пломбиран и баждарен таксиметар или није истакнут назив ауто-такси превозника (члан 33. став 2);

32) на крову путничког аутомобила којим се обавља ауто-такси превоз није истакнут назив: „TAXI” (члан 33. став 3);

33) путничким аутомобилом који обавља ауто-такси превоз обавља линијски превоз путника (члан 34. став 1);

34) користи аутобуска стајалишта која су одређена одлуком општине, града и града Београда за линијски превоз путника (члан 34. став 2);

35) приликом отпочињања превоза не укључи таксиметар или не преузме потврду о фиксној цени са стајалишта која су од посебног интереса за општину, град или град Београд (члан 35. став 1);

36) за извршену услугу превоза не наплаћује искључиво цену превоза у износу који показује таксиметар или цене из потврде о фиксној цени превоза у тренутку завршетка превоза (члан 35. став 2);

37) на захтев корисника услуге ауто-такси превоза не изда рачун за обављени превоз на начин прописан у члану 35. став 3. овог закона;

38) таксиметар није подешен искључиво у складу са одлуком из члана 36. став 4. овог закона (члан 36. став 5);

39) обавља превоз за сопствене потребе супротно одредбама члана 37. ст. 1. и 2. овог закона;

40) у обављању превоза за сопствене потребе превози ствари од производних објеката до магацина или продајних објеката трећих лица, или од својих магацина до продајних објеката трећих лица или између продајних објеката трећих лица (члан 37. став 3);

41) врши редовно одржавање возила, а не испуњава прописане услове (члан 40);

42) издавање и вођење путних налога и евиденцију о издатим путним налозима не врши на начин прописан одредбом члана 41. став 1. овог закона;

43) не пријави Министарству сваку промену у погледу испуњавања услова из чл. 3, 5, 6. и 9. овог закона (члан 42. став 8);

44) поступи супротно одредбама члана 44г став 1. овог закона;

45) не изврши наложене инспекцијске мере (члан 44г став 2).

За прекршај из става 1. овог члана казниће се новчаном казном од 20.000 до 50.000 динара и одговорно лице у привредном друштву, односно у другом правном лицу.

Новчаном казном од 80.000 до 200.000 динара казниће се предузетник за прекршај из става 1. тач. 1), 2), 3), 4), 5), 6), 7), 8), 9), 10), 22), 23), 24), 25), 26), 27), 28), 29), 30), 31), 32), 33), 34), 35), 36), 37), 38), 39), 40), 41), 42), 43), 44) и 45) овог члана.

Новчаном казном од 50.000 до 120.000 динара казниће се физичко лице за прекршај из става 1. тач. 1), 2), 3), 4), 5), 39), 40), 41), 42), 44) и 45) овог члана.”

Члан 39.

Члан 50. мења се и гласи:

„Члан 50.

Новчаном казном од 100.000 до 500.000 динара казниће се за прекршај привредно друштво или друго правно лице ако:

1) обавља линијски превоз путника, а није власник најмање три регистрована аутобуса (члан 9. став 1);

2) обавља ванлинијски превоз путника, а није власник најмање једног регистрованог аутобуса (члан 9. став 2);

3) обавља јавни превоз ствари, а није власник најмање једног регистрованог теретног моторног возила (члан 9. став 3);

4) обавља ауто-такси превоз, а није власник најмање једног регистрованог путничког возила (члан 9. став 4);

5) обавља јавни превоз супротно одредбама овог закона, прописима донетим на основу овог закона и општим условима превоза (члан 11. став 1);

6) у возилу којим обавља јавни превоз путника превози лица, животиње и ствари супротно одредби члана 12. овог закона;

7) пре почетка обуставе линијског превоза о томе не обавести надлежни орган, односно кориснике превоза (члан 19. став 3);

8) не обезбеди превоз пртљага истовремено са превозом путника (члан 21. став 2);

9) у средствима информисања није најавио престанак обављања линијског превоза (члан 22. став 1);

10) у возилу којим обавља линијски превоз нема важећи ред вожње (члан 23. став 1. тачка 1);

11) у возилу којим обавља линијски превоз нема важећи и оверен ценовник (члан 23. став 1. тачка 2);

12) у важећем и овереном ценовнику из члана 23. став 1. тачка 2) овог закона утврди нижу цену превоза по путном километру од прописане од стране надлежног органа (члан 23. став 2);

13) у возилу којим обавља линијски превоз нема опште услове превоза (члан 23. став 1. тачка 3);

14) у возилу којим обавља линијски превоз нема истакнут назив линије на прописан начин (члан 23. став 1. тачка 4);

15) у возилу којим се обавља линијски превоз нема уговор о раду возача или потврду да је возач запослен код превозника на кога је регистрован ред вожње (члан 23. став 1. тачка 5);

16) возна карта није издата путнику на начин прописан одредбом члана 23. став 1. тачка 6) овог закона;

17) аутобуска станица не врши услуге у складу са општим условима пословања (члан 25. став 1);

18) привредно друштво које управља аутобуском станицом поступи супротно одредби члана 26. став 3. овог закона;

19) најкасније до десетог у месецу, не достави тачан извештај о необављању линијског превоза по овереним редовима вожње, за претходни месец, републичкој инспекцији за друмски саобраћај (члан 27. став 3);

20) аутобуско стајалиште не испуњава услове прописане у члану 29. став 2. овог закона или на аутобуско стајалиште не постави извод из реда вожње у складу са чланом 29. став 3. овог закона;

21) у аутобусу којим обавља ванлинијски превоз путника нема примерак уговора на основу кога се обавља превоз, опште услове превоза, списак путника за које је уговорен превоз и у доњем десном углу ветробранског стакла истакнут натпис: „Слободна вожња” (члан 32. став 1);

22) у обављању ванлинијског превоза путника није попунило читко, закључило и оверило печатом превозника списак путника пре постављања возила за укрцавање путника у полазишту (члан 32. став 2);

23) списак путника којим се обавља ванлинијски превоз путника није сачињен посебно за сваку вожњу садржану у уговору о превозу или се у њему налази већи број имена путника од броја расположивих места уписаних у саобраћајној дозволи (члан 32. став 3);

24) се у возилу којим се обавља ванлинијски превоз путника или ствари не налази уговор о раду возача или потврда да је возач запослен код превозника који обавља ванлинијски превоз (члан 32. став 4);

25) обавља превоз путника за сопствене потребе супротно одредби члана 39. став 1. овог закона;

26) се у возилу којим обавља превоз за сопствене потребе не налази уговор о раду или потврда да је возач запослен код власника возила (члан 39. став 2);

27) списак лица не чува две године од дана обављеног превоза (члан 39. став 3);

28) обавља превоз за сопствене потребе, путника или ствари супротно одредби члана 39. став 4. овог закона;

29) у теретном моторном возилу, којим обавља превоз ствари за сопствене потребе, нема документ (отпремница и сл.) из кога се може утврдити власник и врста ствари које се превозе (члан 39. став 5);

30) у возилу за време обављања превоза нема решење којим се утврђује испуњеност услова за отпочињање и обављање јавног превоза путника и ствари (члан 42. став 9).

За прекршај из става 1. овог члана казниће се новчаном казном од 10.000 до 40.000 динара и одговорно лице у привредном друштву, односно другом правном лицу.

Новчаном казном од 25.000 до 100.000 динара казниће се предузетник за прекршај из става 1. тач. 2), 3), 4), 5), 6), 21), 22), 23), 24), 25), 26), 27), 28), 29) и 30) овог члана.

Новчаном казном од 25.000 до 80.000 динара казниће се физичко лице за прекршај из става 1. тач. 25), 26), 27), 28) и 29) овог члана.”

Члан 40.

Члан 51. мења се и гласи:

„Члан 51.

Новчаном казном од 50.000 до 300.000 динара казниће се за прекршај привредно друштво или друго правно лице ако:

1) аутобус којим се обавља превоз нема на бочним странама исписано пословно име, односно фирму (члан 5. став 1);

2) теретно моторно возило којим се обавља превоз нема на бочним вратима, односно на бочним странама кабине исписано пословно име, односно фирму (члан 5. став 2);

3) је на бочним странама аутобуса, или на бочним вратима, односно на бочним странама кабине теретног моторног возила стављен други натпис осим пословног имена, односно фирме или његовог знака који ужива заштиту у складу са законом којим се уређују жигови (члан 5. став 6);

4) пословно име, односно фирма нису на возилу исписани на начин прописан чланом 5. став 7. овог закона;

5) превозник или посада возила на захтев корисника превоза не да на увид опште услове превоза (члан 11. став 5);

6) ствари које се не сматрају ручним пртљагом смешта у део возила за смештај путника (члан 21. став 3);

7) у аутобусу којим се обавља „БИС превоз” нема додатне табле са натписом „БИС превоз” или редни број аутобуса (члан 23. став 3);

8) у аутобуској станици на видном месту не истакне опште услове превоза и опште услове пословања аутобуске станице (члан 25. став 5);

9) не достави регистрован и оверен ред вожње за сваку линију и важећи ценовник свим аутобуским станицама које су унете у ред вожње пре почетка важења реда вожње (члан 26. став 1);

10) не сачини извод из реда вожње и не истакне га на видном месту у аутобуској станици најкасније дан пре ступања на снагу реда вожње (члан 26. став 2);

11) не омогући лицу, односно кориснику превоза приступ возилу, све до поласка возила, а по закључењу издавања карата и других превозних исправа (члан 30. став 4).

За прекршај из става 1. овог члана казниће се новчаном казном од 10.000 до 30.000 динара и одговорно лице у привредном друштву, односно другом правном лицу.

Новчаном казном од 20.000 до 80.000 динара казниће се предузетник за прекршај из става 1. тач. 1), 2), 3), 4) и 5) овог члана.

Новчаном казном од 20.000 до 50.000 динара казниће се физичко лице за прекршај из става 1. тач. 1), 2), 3) и 4) овог члана.”

Члан 41.

Члан 52. мења се и гласи:

„Члан 52.

Новчаном казном од 150.000 до 500.000 динара казниће се за прекршај предузетник ако:

1) је на крову возила којим се обавља превоз путника или ствари у друмском саобраћају, осим путничког аутомобила којим се обавља ауто-такси превоз путника и возила којима се обавља оспособљавање кандидата за возаче, стављена фирма или други натпис (члан 5. став 4);

2) се у возилу којим се обавља превоз путника, односно лица, осим у путничком аутомобилу којим се обавља ауто-такси превоз, налази таксиметар (члан 5. став 5);

3) обавља ванлинијски превоз путника, осим ауто-такси превоза путника, или јавни превоз ствари, а није регистрован за обављање те врсте превоза или ако не испуњава услове утврђене овим законом у погледу опремљености (члан 6. став 1);

4) обавља превоз за сопствене потребе, а не испуњава услове утврђене овим законом у погледу опремљености, осим за путничке аутомобиле (члан 6. став 3);

5) обавља ауто-такси превоз, а није му претежна делатност ауто-такси превоз или није регистрован у Регистру привредних субјеката за обављање ауто-такси делатности или нема одобрење надлежног органа локалне самоуправе за обављање ауто-такси превоза (члан 6а став 1);

6) обавља ауто-такси превоз путника супротно одредбама о ближим условима за обављање ауто-такси превоза путника које прописује општина, град и град Београд (члан 36. став 1);

7) обавља ауто-такси превоз путника супротно одлуци којом општина, град и град Београд утврђује економски најнижу цену у оквиру такси тарифе по којој се ауто-такси превоз мора обављати на њеној територији (члан 36. став 4).

За прекршај из става 1. тачка 5) овог члана обавезно се изриче и заштитна мера одузимања предмета - возила које је употребљено за извршење прекршаја.

За прекршај из става 1. тачка 6) овог члана обавезно се изриче и заштитна мера забране обављања делатности у чијем вршењу је учињен прекршај."

Члан 42.

Члан 53. мења се и гласи:

„Члан 53.

„Новчаном казном од 80.000 до 150.000 динара или казном затвора до 30 дана казниће се за прекршај физичко лице ако:

1) је на крову возила којим се обавља превоз путника или ствари у друмском саобраћају, осим путничког аутомобила којим се обавља ауто-такси превоз путника и возила којима се обавља оспособљавање кандидата за

возаче, стављено пословно име, односно фирма или други натпис (члан 5. став 4);

2) се у возилу којим се обавља превоз путника, односно лица, осим у путничком аутомобилу којим се обавља ауто-такси превоз, налази таксиметар (члан 5. став 5);

3) обавља ванлинијски превоз путника, осим ауто-такси превоза путника, или јавни превоз ствари, а није регистрован за обављање те врсте превоза или ако не испуњава услове утврђене овим законом у погледу опремљености (члан 6. став 1);

4) обавља делатност линијског превоза путника супротно одредби члана 6. став 2. овог закона;

5) обавља превоз за сопствене потребе а не испуњава услове утврђене овим законом у погледу опремљености, осим за путничке аутомобиле (члан 6. став 3);

6) обавља ауто-такси превоз, а није регистрован у Регистру привредних субјеката за обављање ауто-такси делатности или нема одобрење надлежног органа локалне самоуправе за обављање ауто-такси превоза (члан 6а став 1);

7) обавља ауто-такси превоз путника супротно одредбама о ближим условима за обављање ауто-такси превоза путника које прописује општина, град и град Београд (члан 36. став 1.).

За прекршај из става 1. тачка 6) овог члана обавезно се изриче и заштитна мера одузимања предмета - возила које је употребљено за извршење прекршаја.

За прекршај из става 1. тачке 7) овог члана обавезно се изриче и заштитна мера забране обављања делатности у чијем вршењу је учињен прекршај."

Члан 43.

Члан 53а брише се.

Члан 44.

У члану 53б речи: „члана 53а став 2.” замењују се речима: „члана 53. став 2.”

Члан 45.

После члана 53б додаје се члан 53в, који гласи:

„Члан 53в

„Новчаном казном од 20.000 динара казниће се на месту извршења прекршаја правно лице за прекршај из члана 49. став 1. тач. 1), 2), 3), 4), 5), 6), 7), 8), 9), 10), 11), 13), 22), 31), 33), 43), 44), 45), члана 50. став 1. тач. 1), 2), 3), 4), 16), 18), 19), 30) и члана 51. став 1. тач. 1), 2), 3), 4), 8), 9), 11) овог закона.

Новчаном казном од 15.000 динара казниће се на месту извршења прекршаја предузетник за прекршај из члана 49. став 1. тач. 3), 4), 5), 6), 7), 8), 9), 10), 22), 24), 25), 29), 30), 31), 32), 33), 34), 35), 36), 37), 38), 40), 44), 45), члана 50. став 1. тач. 2), 3), 4), 5), 21), 22), 23), 24), 25), 26), 28), 29), члана 51. став 1. тач. 1), 2), 3), 4) и члана 52. став 1. тач. 1), 2), 3), 6) и 7) овог закона.

Новчаном казном од 5.000 динара казниће се на месту извршења прекршаја физичко лице - возач моторног возила за прекршај из члана 49. став 1. тач. 1), 2), 3), 4), 44), 45), члана 50. став 1. тач. 25), 26), 28), 29) и члана 53. став 1. тач. 1), 2), 3), 4) и 5) овог закона.”

Члан 46.

Превозници који обављају ванлинијски превоз путника путничким возилима са девет места за седење укључујући и место за седење возача дужни су да се ускладе са одредбама овог закона у року од три месеца од дана ступања на снагу овог закона.

Превозници који обављају ванлинијски превоз путника и јавни превоз ствари, као и привредна друштва, друга правна лица, предузетници или физичка лица која обављају превоз за сопствене потребе дужни су да се ускладе са одредбама овог закона у року од два месеца од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 47.

У чл. 2, 25, 27, 28, 38, 44 и 44а реч: „предузеће” у одређеном падежу замењује се речима: „привредно друштво” у одговарајућем падежу.

Члан 48.

У чл. 2, 44а и 59. реч: „грађанин” у одређеном падежу замењује се речима: „физичко лице” у одговарајућем падежу.

Члан 49.

У чл. 2, 7, 14, 16. и 36. речи: „општина, односно град” у одређеном падежу замењују се речима: „општина, град и град Београд” у одговарајућем падежу.

Члан 50.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.